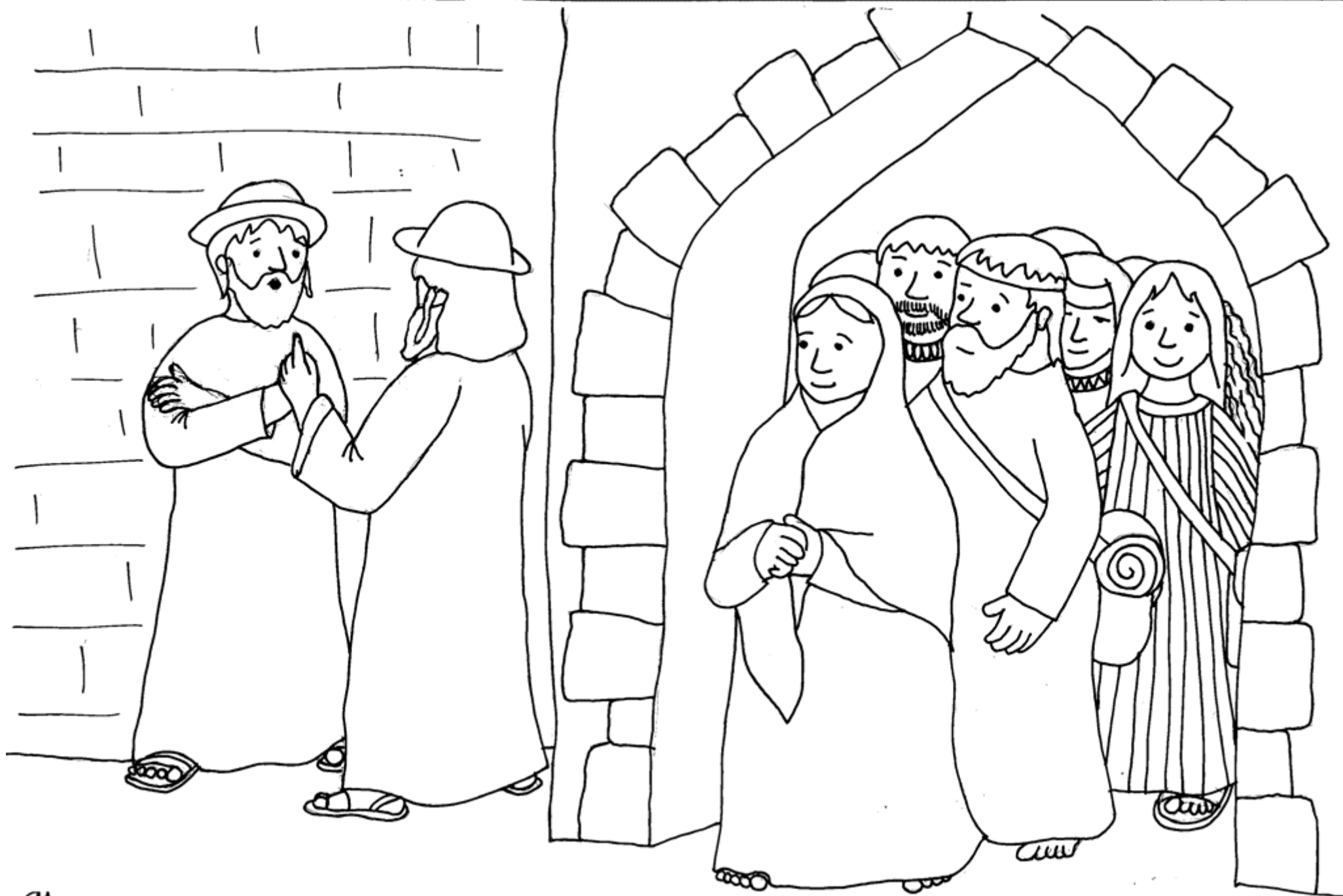

Deset dní po Ježíšově nanebevstoupení nastaly letnice, jeden z největších svátků roku, kdy Hebrejci přicházeli do Jeruzaléma ze všech zemí, do nichž se odstěhovali. Město bylo plné cizinců: byli to všechno Židé, ale zdálo se, že to jsou cizinci, protože se oblékali podle způsobu národů, s nimiž žili a jejichž jazyky mluvili.

Apoštolové se shromáždili v domě, kde žili, spolu s Marií, Ježíšovou matkou, a se skupinou učedníků. Náhle sestoupil příslibený Duch svatý: dům se zachvěl jakoby hukotem prudkého vichru a zjevily se jakoby ohnivé jazyky a spočinuly na hlavě každého z nich.

Zázrak! Zatímco ještě ne dlouho předtím byli apoštolové naplněni strachem a skrývali se, nyní se cítili silní, odvážní a plní radosti. Okamžitě vyšli ven a zástupu, který byl zvědavý, co znamenal ten víchřivý a hluk, začali zvěstovat o Ježíšovi a zvali všechny, aby se stali jeho následovníky.

Zázrak nad zázraky: posluchači, pocházející z různých zemí, mluvili různými jazyky, a přesto každý z nich slyšel apoštoly mluvit svou řečí! Také proto věnovali pozornost tomu, co jim říkali. Především Petr mluvil, a to tak přesvědčivě, že když skončil, mnozí se ho zeptali: "Co tedy máme dělat?"

Petr odpověděl: "Kajte se za své hříchy, každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista a také vy tak spolu se křtem dostanete dar Ducha svatého." Mnozí z nich ho poslechli. Toho dne se dalo pokřtít na tři tisíce lidí: stali se tak součástí Církve, rodiny Ježíšových učedníků, křesťanů.

Církev se začala rozšiřovat. Všichni obdivovali křesťany, protože se chovali dobře a milovali jeden druhého: kdo měl nějaký majetek, dával ho apoštolům, kteří ho rozdělovali podle toho, jak kdo potřeboval. Scházeli se, aby se společně modlili, a jednou v týdnu, první den po sobotě, si připomínali Ježíšovo zmrtvýchvstání. Proto tento den nazvali "dnem Páně". –

www.deti.vira.cz

